

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Maciej Pacuda

w sprawie z powództwa Polkomtel Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej o nałożenie obowiązków,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 kwietnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 30 stycznia 2012 r.,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 30 stycznia 2012 r., oddalił apelację Prezesa Urzędu od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 23 marca 2011 r., w sprawie z odwołania Polkomtel S.A. w W. od decyzji Prezesa Urzędu z dnia 30 września 2008 r.

Sąd Apelacyjny przyjął, że Sąd Okręgowy prawidłowo uznał, że zaskarżona w niniejszej sprawie decyzja Prezesa Urzędu miała charakter regulacyjny w rozumieniu art. 25 ust. 2 Prawa telekomunikacyjnego. Przepis art. 25 ust. 4 Prawa telekomunikacyjnego zawierał odesłanie do obowiązków regulacyjnych wskazanych w całym art. 40 Prawa telekomunikacyjnego, co obejmowało także obowiązek dostosowania przez operatora opłat dla użytkowników końcowych. Oznacza to, że na Prezesie Urzędu spoczywał obowiązek obligatoryjnego przeprowadzenia przed wydaniem zaskarżonej decyzji postępowania konsultacyjnego, o którym mowa w

art. 15 pkt 2 Prawa telekomunikacyjnego. Możliwość zaniechania tej procedury ma charakter wyjątkowy i może mieć miejsce w przypadku spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 17 Prawa telekomunikacyjnego. W niniejszej sprawie Prezes Urzędu nie widział w ogóle potrzeby przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego i nawet nie próbował wykazać, że zaistniały przesłanki wskazane w art. 17 Prawa telekomunikacyjnego. Całkowicie chybiony jest zarzut apelacji, że to powód powinien był udowodnić ich istnienie. W konsekwencji Sąd Apelacyjny przyjął, że uchylenie decyzji było uzasadnione wystąpieniem na etapie postępowania administracyjnego uchybień proceduralnych o takim ciężarze gatunkowym, których nie da się usunąć na etapie postępowania sądowego.

Prezes Urzędu zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego skargą kasacyjną w całości. Wnosząc o przyjęcie skargi do rozpoznania, Prezes Urzędu powołał się na występowanie w sprawie trzech istotnych zagadnień prawnych. Jako pierwsze zagadnienie Prezes Urzędu wskazał potrzebę wyjaśnienia, czy w postępowaniu odrębnym w sprawach z zakresu regulacji telekomunikacji i poczty wydając wyrok na podstawie art. 479⁶⁴ § 2 k.p.c. w związku z art. 316 § 1 k.p.c. i art. 325 k.p.c. oraz badając celowość i legalność decyzji organu regulacyjnego do SOKiK, Sąd ten bierze pod uwagę stan rzeczy z chwili zamknięcia rozprawy, czy też z chwili wydania zaskarżonej decyzji. Jako drugie zagadnienie prawne Prezes Urzędu wskazał problem, czy w sprawach administracyjnych zakończonych wydaniem decyzji dotyczącej dostosowania opłat w rozumieniu art. 40 ust. 4 Prawa telekomunikacyjnego, w przypadku uprawomocnienia się wyroku sądu powszechnego uchylającego zaskarżoną odwołaniem o SOKiK decyzję, Prezes UAE obowiązany jest rozpoznać sprawę ponownie w związku z przedłożonym przez przedsiębiorcę uzasadnieniem wysokości opłat ustalonych w oparciu o ponoszone koszty w rozumieniu art. 40 ust. 2 Prawa telekomunikacyjnego, oraz czy dopuszczalne jest w prowadzonym w dalszym ciągu postępowaniu ustalenie opłat, po usunięciu uchybień w zakresie postępowania administracyjnego, czy też wydanie wyroku uchylającego decyzję oznacza zakończenie postępowania administracyjnego. Jako trzecie zagadnienie prawne Prezes Urzędu wskazał potrzebę wyjaśnienia, czy przedsiębiorca telekomunikacyjny wnoszący odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu do Sądu Okręgowego w rozumieniu art. 206 ust. 2

Prawa telekomunikacyjnego, powołując się na uchybienie organu regulacyjnego polegające na nie przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego i konsolidacyjnego w rozumieniu art. 15 pkt 1-4 Prawa telekomunikacyjnego obowiązany jest wykazywać wpływ tego uchybienia na treść rozstrzygnięcia, czy też uchybienie takie powinno w każdym przypadku skutkować uchynieniem decyzji niezależnie od wpływu takiego uchybienia na istotę (meritum) sprawy oraz czy przedsiębiorca taki obowiązany jest przedstawić dowody wskazujące na potrzebę przeprowadzenia takiego postępowania w postępowaniu toczącym się przed sądem powszechnym.

Powód w odpowiedzi na skargę kasacyjną Prezesa Urzędu przedstawił swoje stanowisko odnośnie występowania w sprawie istotnych zagadnień prawnych oraz zarzutów skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna Prezesa Urzędu nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Pierwsze z podniesionych w niej zagadnień prawnych nie jest zagadnieniem prawnym sprawy w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., ponieważ nie pozostaje w żadnym związku z podstawami zaskarżonego wyroku (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 września 2012 r., III SK 8/12; z dnia 4 lipca 2012 r., III SK 2/12), ani z podstawami skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2012 r., III SK 10/12). Zgodnie zaś z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego zagadnienie prawne musi zaś pozostawać w związku z rozpoznawaną sprawą (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08; z dnia 18 października 2011 r., III SK 25/11). Z uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego nie wynika zaś, by wydając rozstrzygnięcie Sąd ten stosował lub powinien był zastosować art. 316 § 1 k.p.c. Ponadto, powołane jako podstawa prawna tego zagadnienia prawnego przepisy art. 316 § 1 k.p.c. i art. 325 k.p.c. nie składają się na procesową podstawę skargi kasacyjnej Prezesa Urzędu, zaś powołany w niej przepis art. 479⁶⁴ § 2 k.p.c. nie

pozwała na sformułowanie zagadnienia prawnego o takiej treści, jak przedstawił Prezes Urzędu. W konsekwencji rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego dotyczącego stosowania art. 316 § 1 k.p.c. w sprawach w zakresie regulacji telekomunikacji nie jest konieczne do ewentualnego rozpoznania skargi kasacyjnej i oceny prawidłowości wyroku Sądu drugiej instancji.

Drugie z zagadnień prawnych także nie dotyczy przepisów, które składają się na materialną podstawę skargi kasacyjnej, a ponadto nie odnosi się do przepisów stosowanych lub niezastosowanych przez Sąd Apelacyjny, ale do trybu działania Prezesa Urzędu. Wyartykułowany w tym zagadnieniu problem prawny nie pozostaje w żadnym związku z zapatrywaniami prawnymi wyrażonymi w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Ponadto, rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego odnoszącego się do sposobu procedowania przez Prezesa Urzędu w przypadku uchylenia jego decyzji przez sąd powszechny nie ma znaczenia dla ewentualnej oceny wyroku Sądu drugiej instancji.

Trzecie zagadnienie prawne podniesione w skardze kasacyjnej Prezesa Urzędu zostało już wyjaśnione przez Sąd Najwyższy (por. wyrok z dnia 24 stycznia 2012 r., III SK 23/11). Problem przedstawiony przez Prezesa Urzędu nie jest w konsekwencji nowym problemem prawnym, który spełniałby przesłanki istotnego zagadnienia prawnego sprawy.

Mając powyższe na uwadze, z mocy art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.